

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 26. marca 1891.

Jako poučna, posebno z ozirom na naše razmere, kakor so nastale po državnozborskih volitvah, sta debata in glasovanje, ki sta se vršila v italijanski zbornici preteklo soboto. Ministerstvo Rudinijevo dobilo je zaupnico zbornice, katere večina se je pokazala pri tej priliki tako različno sestavljena, da jo človek skoro ni upal pričakovati. Glasovalo je za ministerstvo mnogo nasprotnikov, ki so se pridružili večini samo iz tega razloga, da ne bi strmoglavili vlade, katera je nastopila po nepričakovanem padcu Crispijevem, ter si postavila kot prvo svojo zadačo, da uredi državne finance, ter doseže ravnotežje v državnem gospodarstvu.

Večina, s katero se je potrdil budget in izreklo zaupanje vladi, bila je nepričakovano velika. Seveda so se ji pridružili mnogi elementi, kateri podpirajo Rudinija že samo iz nasprotstva proti Crispiju, čegar kolonijalna politika v Afriki se baš te dni kaže v jako neugodnem svitu. Italija potrosila je že nad 300 milijonov za svoje kolonijalne namene, a se nahaja danes tam, kjer je bila iz početka. Vse kaže, da se zbirajo zopet temni oblaki in neuspeh grofa Antonellija uplival je gotovo na zbornico. Nasprotniki Crispijevi, in teh je imel vedno baš zaradi kolonijalne politike dovolj, skovali so baš iz nje glavno orožje, s katerim hoté zadeti bivšega ministerskega predsednika in ministra vnanjih zadev.

Dolgo časa laskal je Crispi samoljubji italijanskega naroda s tem, da tudi Italija ima svoje kolonije, od katerih se je govorilo, kake velike vrednosti utegnejo nastati za razvoj trgovine. Veliko bilo je naidušenje, ko so odplule prve ladije z vojaci iz Neapolja. Ali žalostne dogodbe, opetovani porazi, v katerih je po junaškem boji padlo toliko Italijanov, neuspehi na vse strani, ohladili so tudi najtopleje privrženca, začel se je vršiti preobrat. Ko so se pa vsemu temu pridružila še grozna razkritja o postopanju nekaterih italijanskih oblastnikov v Masavi, pred katerimi se je zgrozil ves civilizovani in necivilizovani svet, moralo je vse skupaj

narediti globok utis na lahko razburljive, južne živce italijanskega naroda.

Ni nam naloga danes obširneje razpravljati o afričanski kolonijalni politiki Italije in kako se bode glede najnovejših dogodkov ona razvijala, ter kako bode vlada se držala v tem vprašanju. Namen nam je ostati pri sobotni razpravi. Mimogrede naj le omenimo, da baš najradikalnejša levica izrekla se je večkrat proti kolonijalni politiki, ter predlagala, da Italija popusti vse te drage eksperimente, ter zaradi neuspehov v Afriki hudo napadala Crispija. Morda je baš nje večina, akoravno ni prijateljica Rudinija, ki se je očitno izrekel za obstanek trojne zveze, navzlic temu glasovala za Rudinija, ker se morda na tistem nadeja pridobiti ga za svoje ideje, kakor se nadeja, da Rudini ne bode obnovil trojne zveze, akopram se je zdaj izrekel za njo.

Na vsak način je jako poučljivo, kako se je našla taka večina za Rudinijevo ministerstvo, da se mu ni treba bati, da bi se vlada njegova podrla kar pri prvi priliki. Stranke sploh neso več tako strogo ločene po načelih, odkar je prišel pokojni Depretis s „transformizmom“ v katerem ga je posnemal potem Crispi. Pravih privrženec Rudinijevih iz nekdanje desnice je v zbornici komaj 50, torej komaj desetina vseh poslancev. Tem pa so se pridružili vsi oni deli leve, ki so bili v nasprotstvu s Crispijem, ter mu očitali, da je on kot zastopnik in prvoboritelj historične leve živel tako rekoč od milosti desnice, s katero se je družil. Zdaj pa Rudinija, ki je desničar, ne podpira samo levica nego tudi radikali gredo z njim z razlogov, kakor smo jih naveli že zgoraj.

Tako vidimo, da so se složno v večino združili vsaj začasno elementi, od katerih bi se to ne bilo pričakovalo. Kako dolgo bode to trajalo, to je seveda drugo vprašanje, kajti taka večina „od slučaja do slučaja“ je jako kočljiva, akoravno seveda v italijanskem parlamentu odpade narodnostno vprašanje in se stranke razvrščajo le po načelih. Vender je ves položaj, kakor se nam je pokazal pri zadnjem glasovanju jako poučljiv, posebno če se potegne iz njega posledica, katera nam kaže večino, kakor bi

bolj raznovrstno sestavljene zamaš iskal celo v našem parlamentu, ki je v tem oziru gotovo najbolj kaleidoskopično skupaj zbran.

V koliko bodo omenjene afriške homatije uplivala na odločno izjavo Rudinija, da za kolonijalne namene ne bode nikakor prevzel dosedanjih visocih stroškov, je težko zdaj določiti. Nevarnost za njega na vsak način leži v tem, ker baš glede financ izrekel se je jasno, okoliščine pa ga mogo priritati v nasprotni položaj. Pokazati se bode moralo, ko se zopet snide italijanska zbornica po velikonočnih praznikih, je li sobotna večina trajna, se li bode obdržala ali ne, kajti vladanje „od slučaja do slučaja“ je v Italiji mnogo težavnejše, nego pri nas. To se je videlo pri Crispiju, ki je nastopil z večino štirih petin vse zbornice, katerega pa je podrl prvi „slučaj“, ki je bil njemu neugoden. Bode li njegov naslednik Rudini, ki ima danes večino za saboj, srečnejši, pokazala nam bode bližnja bodočnost.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 26. marca.

Mladočeht in grof Hohenwart.

Kakor poročajo mladočeški „Moravski listy“ z Dunaja, je grof Hohenwart povabil mladočeškega poslanca profesorja Kaizla na pogovor in je Kaizl že prišel na Dunaj. — Tudi poljski poslanec, vitez Javorski, pogajal se bode baje z grofom Hohenwartom. Sploh se misli, da se Poljaki ne bodo ločili od svojih starih zaveznikov z desnice.

Vitez Javorski,

predsednik poljskega kluba in vodja Poljakov, ki je te dni došel na Dunaj vsled vabila grofa Taaffeja na dogovor, je mož, katerega ime se zdaj največ imenuje v notranji politiki. S tem važnim dogovorom bode baje sklenena vrsta pogovorov in se bode pokazalo, je li imajo levičarji še kaj upanja, da bi se popeli s pomočjo Poljakov do upliva. Soditi po strupenih izjavah njihovih organov, je baje to upanje vsaj za bližjo bodočnost jako majhno, zato tolika njihova jeza, katero ne vedo prav za prav na koga izliti. Na vsak način se bode položaj skoro razjasnil.

LISTEK.

Tedenske drobtinice.

(Sv. Gregorij; prvi spomladanski dan; monument zimi; naše politično vreme in politična megla; pogled na periferije; naraščanje slovenstva v Celji; nemški „lintvern“ v Celovci; Tržaška društva; tamburaši „Sokola“; lamentacije in narodno ustajenje; vesele praznike!)

Svetega Gregorija nesem hotel zadnjič slaviti, ker se je predstavil nekako čmerno in rekel sem, da raje počakam astronomične ali gospodske spomladi. Pri tem sem pa prav pošteno naletel, kajti o spomladi zdaj, ko imamo že po vseh astronomičnih pravih pravico na-njo, niti govoriti ni.

Prvi astronomično spomladanski dan bil je jako pust in deževen, a bil je vender še bolji od svojih naslednikov. Tri dni zapored od cvetne nedelje medlo je prav pošteno, zima ugnezdila se je in optima forma, in včeraj imeli smo sicer solnčni, a upravo zimsko sveži dan. Kako se bode razvil današnji, ne vem, ker nečem dneva hvaliti pred večerom. Toliko pa rečem, da, če še jedenkrat in to gotovo slednjikrat pišem o letošnji zimi, je temu kriva le izrednost njena, katera zasluži, da jo za beležim tu doli. Dolgo pred vsemi svetimi, torej še v polni jeseni, imeli smo že prvi sneg in malo manka, da tudi velika noč ne bode bela, ko je že

vender spomlad prišla tudi oficijelno v dežel. Naj torej postavim tu nadležni tej dolgi zimi monument, trajnejši od snega, s katerim nas je obsipala tako rada in pogosto. R. i. p.

Za nekaj časa torej bode zdaj, kakor upam, mir tu doli z meteorologičnimi preiskovanji, ker se trdno nadejam, da se skoro povrnejo normalni odnošaji, in v taci bi bila pač neodpušljiva pregreha pisati e vremenu. O političnem našem vremenu pa bi se dalo timveč pisati. „Vremena Kranjcem bode se zjasnila“ pel je že Prešeren, če pa pogledam na najnovejšo naše politično življenje baš v ožji domovini pesnikovi, ne morem reči, da je bil dober prorok. V jednom oziru zjasnila so se nam pač vremena, otresli smo hvala Bogu nemški jarem, ki nas je žulil in tlačil, a natvezili smo si družega, ki nas ne tlači dosti manj, ki nam jemlje ves oni visoki ugled, ki smo ga imeli in ki bi ga morali imeti pri bratih ob periferijah.

Lotila se nas je neka duševna gnjiloba, neko oportunistvo, katero ne daje več na površje priti pravega pristno-narodnega mišljenja in katero nas diskredituje zelo v očeh slovenskih naših bratov, kateri se zaupno ozirajo v nas. Kako dolgo bode vladala ta politična megla, kdo bi to vedel povedati? Po zadnjih skušnjah soditi, bojim se, da se je ne bomo znebili še tako hitro.

Veseleji mi je pogled po periferijah Slovenstva. Tam je še nekako pravi duh prvotne naše dobe, tam še nesrečni razpor ni segel v narodne kroge, tam ga ne netijo baš oni, ki bi imeli oznanjevati ljubezen. Povsod vidim še nekako jedino delovanje, ako izvzamem Goriško, kjer je glavni sedež krivega preroka, ki je zasejal toliko zlega semena po domovini slovenski. Dotal je mož svojo strastno absurdnost do stopnje, da so se morali duševni njegovi proizvodi prepovedati ne samo na gimnaziji Ljubljanski nego celo v škofovskem odgojevališči Alojzijanum. S tem je pač izrečena najhuja kritika proti pohujšljivemu počenjanju, katero se ne more dosti obsojati in katero jasno kaže, kako daleč zavede slepa strast.

Po volitvah v mestni skupini Celjski, jadikovali so nekateri nemški listi o naraščanju slovenstva po mestih in trgih na južnem Štajerskem. To pa je povsem naravno. Divja sila in fanatična strast, kakor se je kazala lansko leto posebno v Celji ob priliki slavnosti „Celjskega Sokola“, obrodila je baš nasprotni sad od onega, katerega so pričakovali nje aranžerji. Konečno morajo se zaslepljenim ljudem, ki imajo le nekoliko mirne razsodbe, vender le odpreti oči in konec mora priti vladanji klike, ki je toliko časa gospodarila neomejeno. Baš v Celji samem, kjer je pritisek do zdaj bil najhuji, pokazaj

Odpor Poljakov proti zvezi z levico

postaje od dne do dne večji. Ne samo konservativni poljski listi izrekajo se proti zvezi, tudi liberalni priporočajo Poljakom, naj si ne vežejo rok, ter so proti zvezi z nemško levico. Tako se izrazi „Dziennik Polski“, da zvezo žele le Nemci, vse drugo pa veleva Poljakom, da se drže lepo daleč stran od Nemcev. List pričakuje, da bodo Mladočehi vendar morda kaj odnehali.

Glede izločitve Medjumurja

katero bi Madjari radi izločili iz Zagrebske nadškofije, s katero je bilo dozdaj združeno, nastalo je živahno pogajanje med Hrvatsko in Ogersko. Kakor so Madjari že prej politično izločili slovansko Medjumurje od Hrvatske, tako bi zdaj, ob priliki nastanovitve novega hrvatskega nadškofa Zagrebskega, odtrgali radi ta kos od Zagrebske nadškofije ter ga priključili kakoli ogerski škofiji, da ga imajo potem popolnoma v svoji oblasti.

Vnanje države.

Rusija in Bolgarija.

V Rusiji začeli so se malo bolj zanimati za Bolgarijo. Nedavno pisale so „Novosti“, da Rusija za vse svoje žrtve ne zahteva druge prijaznosti, nego tako, kakor jo ima otrok do očeta. Pred vsem pa je treba, da Koburzan zapusti deželo, to je „conditio sine qua non“. O vseh drugih pogojih itak govori Berlinski traktat. Na ta članek odgovoril je v Sofiji izhajajoči list „Svoboda“ ironično. „Novosti“ prinašajo svojim čitateljem zbirko bolgarskih ljubeznivosti ter kličejo bolgarskim mogotcem, da se mora Evropa naveličati komedije, ki se igra v Sofiji.

Odlikovanje predsednika Carnota.

Po poročilih „Pol Corr.“ iz Peterburga je car Aleksander III. podelil predsedniku francoske republike, Carnotu, red sv. Andreja.

Alzacija in Lotaringija.

Mejni promet med tema dvema deželama in Francosko se bode vendar nekoliko olajšal. Tako se bode dovolilo bližnjim francoskim mejačem, ki dovažajo blago na nemška trgovišča in se vračajo še isti dan, da mogó prestopiti nemško mejo brez potnih listov. Tudi se je ukazalo nemškim vladnim mejnim organom, naj gledajo na orožništvo, da ne bode presegalo svojih pravic. Potniki orijentnega ekspresnega vlaka so oproščeni zahtevanih potnih listov.

Anglija in Italija.

Ministerski predsednik Rudini in lord Dufferin podpisala sta zapisnik, v katerem se določuje mejna črta za pojase, na katere smeta uplivati Italija in Anglija v izhodni Afriki. Etijopija s Kaffo in deželami, ki jima pripadajo na jugu ostaneti torej pod uplivom Italijanov. Glede postaje Kismayu določilo se je, da imajo italijanski podložniki in priporočenci jednako pravice z Angleži.

Kralj Menelik in Italijani.

Če se sme verovati „Tribuni“ se je kralj Menelik sovražno postavil proti Italijanom in grofu Antonelliju, ter jih je prisilil, da so morali na naglo zapustiti deželo. Vsi Italijani morali so se baje izseliti iz Harrarja. Drugi list sicer preključuje to vest, a gotovo je, da se Antonelli vrne in da ni dosegl ničesar.

Italijani v Ameriki.

V raznih krajih, kakor v Brooklyn, Jersey City in Troyu imeli so Italijani te dni shode, na katerih so protestovali proti „linčovanju“ njihovih sorojakov v New-Orleansu. V Troy-u napadla je

američanska družal poslopje, kjer je bil shod, in pregnala Italijane s streljanjem. Več oseb bilo je ranjenih.

General Johnston †.

Iz novega Jorka se poroča telegrafično, da je umrl nekdanji general južnih držav, Jos. Eccleston Johnston, ko je malo let pred njim umrl njegov zmagovalec general Sherman. V veliki američanski vojni bil je poveljnik vojnih sil južnih združenih držav in se je boril več let proti severnim združenim državam. Po končani vojni živel je v Savannah v Georgiji. Rojen je bil l. 1807.

Ustanek v Chile.

O zadnjih bojih blizu Valparaisa poročajo se grozovite podrobnosti. Dvesto ujetih ustašev zvezali so baje ter postrelili s topovi in puškami. Ne bilo bi neverjetno, saj so civilizirajoči Angleži jednako postopali v Indiji pri ustanku sipahijev, katerega so zatrli le z največimi krvoločnostmi in barbarstvi, ki so še dobro v spominu.

Dopisi.

Z Notranjskega 23. marca. (Volilni odmevi.) „Alea iacta est“, in — Anton pl. Globočnik izvoljen je državnozbornim poslancem notranjskih in gorenjskih trgov in mest. Narodna zavednost in ponos teh trgov in mest pokazala sta se pri zmagi tega kandidata brez programa, in Slovence brez vsakeršnih imenavrednih zaslug za narod, — v čudni luči! A čuden pa rezultat te volitve nikakor ni, kdor vé, kdo je do zmage temu možaku pripomogel; pa čuden tudi ne bode sad, ki ga bodo nasledki rodili! Pa — kakeršnih poslancev je kak okraj vreden, take pa ima, in nič bi ne bilo volilec A. pl. Globočnika bolj privoščiti, nego: prepozen kes z vso primerno — usódo! . . . Kaj naj bi trezno misleč človek pač družega privoščil takim lehkomiselnim volilecem, ki potisnejo takega moža za svojega zastopnika v državni zbor, ki nikakor ne more delati slovenskemu narodu v prid in zastopati interese svojih volilcev v taki meri, kakor se od slovenskega poslanca v sedanjih kritičnih časih zahtevati sme!

Kdor sodi o poslancu Antonu pl. Globočniku tako sanjarsko, ta more biti pač le: ud „Katol. političnega društva“, pristaš razposajene klerikalne stranke ali pa premeten nemškutar, ne pa narodnjak, ki mu je narodna stvar in korist prva briga! Nas Slovence že deset in desetletja tepe usóda, tepla nas bode pa še hujše, če bomo tako skrbeli za blagor narodne svoje prihodnosti. In tepla nas bode tem bolj, kolikor bolj bodeta narodni ponos in odločnost metala se ob tla, kakor so ju metali v preteklih dneh volilci Globočnikovi.

Postal je državnozborni slovenski poslanec, ko o tem še sanjal ni, sad njegovega delovanja pa ne bode podoben niti sanjam, a vlada — podpisala nam bode Slovincem videč, kakove poslanee pošiljamo zadnji čas v državni zbor — „testimonium paupertatis“ narodne zavesti, mi pa bomo to lepo spravili v žep in molčali, kar nam bode pač najbolj pristojalo kot za narodno lehkomišljenost zaslužena pokora! In ta bode dolga morda celih — 6 let! Pač: Še predobro se nam godí! —Σ—

datno, kakor gotovo zasluži in da zadnji koncert ni bil tako dobro obiskan, kakor bi bilo želeli glede na izvrstnost vspeh.

Ako navedem, da ima tamburaški zbor Tržaški že 18 izvršujočih članov, ki se odlikujejo pri vsaki priliki, naj bode to v spodbudo našemu Ljubljanskemu „Sokolu“, ki baš sedaj snuje tamburaški zbor. Naj bi se skoro uresničila ta želja naša ter se nam skoro porodil tamburaški zbor „Sokola“ našega. Brez dvoma bode to jako dobro uplivalo na razvoj našega društvenega življenja, ki je postalo nekoliko blazirano. Zatorej kličem: Živeli tamburaši našega Sokola!

Prav umestno bi bilo baš sedaj, ko je veliki teden, zapeti kako tužno lamentacijo o žalostnih naših kranjskih razmerah, ki postajajo upravo neznošne in od dne do dne manj prijetne. A opuščam to, nadejajoč se, da skoro pride tudi nam zopet rešilni dan našega ustajenja, ko se bomo zopet zdramili ter se bode pričelo novo, veselo gibanje, odpihaviši vse ono, kar je bolnega in gnjilega na narodnem telesu. Nadejem se, da bodoči velikonočni prazniki morda nedoljne prihodnosti nam prinese veseleje pihu nego so bili dosedaj. V tej veselici nadi želim vsem prijateljem in prijateljicam prav vesele praznike! Ahasver 11.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani, 24. marca.

Predseduje župan g. Peter Grasselli. — Navzočnih je 25 mestnih odbornikov. — Overovaljima zapisnika imenuje župan mestna odbornika Dolenc in Gogale. — Potem poprime g. župan Grasselli besedo k sledečemu govoru: „Čestiti gospodje tovariši! Nemila smrt pokosila nam je zopet moža, ki je stal na braniku naših narodnih pravic, kateri je vse svoje življenje žrtvoval le slovenskemu narodu. Narod slovenski je skazal našemu preminolemu deželnemu glavarju dr. Poklukarju zadnjo čast pri istega pogrebu v tako sijajni obliki, da se je videlo, kako priljubljen in časten je bil. Bil je pa ranji dr. Poklukar tudi državni poslanec Ljubljanskega stolnega mesta in iz tega razloga sem se osmelil, da sem položil v imenu stolnega mesta Ljubljanskega na rakev prerano umrlega domoljuba venec. (Dobro!) Nad prerano izgubo žaluje ves slovenski narod, kranjska dežela in stolnega mesta prebivalstvo, kar naj bodi obitelji prerano umrlega deželnega glavarja v malo tolažbo. Prosim slavnega mestnega zastopa stolnega mesta odbornike, da ustanejo v znamenje sožalenja s se-dežev. (Zgodi se.) — Župan povabi potem člane mestnega zastopa, naj se udeležé procesije ustajenja v stolni cerkvi, h kateri vabi deželno predsedništvo, v obilnem številu.

Za finančni odsek poroča potem mestni odbornik Ravnikar in pravi, da je finančni odsek vse njemu izročene budgetne predloge za l. 1891. gledé mestnega zaklada in njega podzakladov pregledal in sestavil sledeče poročilo. Na g. župana poziv prečita poročevalec g. Ravnikar le končne predloge, kateri se glase (Podrobni proračun se je razdelil): Finančni odsek predlaga: 1.) Mestni zastop naj odobri v predloženem poročilu navedene, deloma popravljene postavke za budget l. 1891. 2.) Mestni zastop naj odobri način amortizacije mestnih dolgov ter naroči mestnemu magistratu, da sestavi tekmo l. 1891. natančni dotični načrt in da potrebno zadevno vsoto ustavi v budget za l. 1892.

Prične se generalna razprava, pri kateri se prvi oglasi mestni odbornik dr. Gregorič, kateri navaja celo vrsto pritožeb proti sedanji mestni upravi. Rekel je g. doktor, da nema druge prilike, pritožavati se o nedostatni mestni upravi, kakor baš pri mestnem proračunu, to je običajno, tu je uporabljati priliko. Gospodu doktorju ne ugaja, da se proračun ne predlaga vsaj dva meseca prej in se prej ne predloži računski zaključek. Torej se prej izdaje, potem še le račun dela. (To je popolnoma pravilno, kajti pred izdajo račun ni mogoč. Op. por.) Mestna vožnja da se je dva meseca morala plačevati dražje, nego bi bilo treba, in veljala je dovolitev le do dne 31. decembra l. l. Tu bi bilo vendar prej uprašati občinski zastop, a se ni zgodilo. Seje se mu zdé po sestavljenem programu predolge, in če pridejo poleg javnih še tajne seje, je to celo naloga, kateri mestni odborniki duševno in telesno ne morejo ustrezati. Omenja potem raznih odsekov. Nekateri so jako važni, tako odsek za kanalizacijo, katera je vitalno vprašanje, dasi bodo priprave trajale najmenj 10 do 15 let. V tem naj bi dotični odsek posnemal vodovodni odsek, kateri je bil energičen, in da ni bil, še danes bi pili slabo vodo. Za organizacijo mestnih uradov izvoljeni odsek, o katerem se je mislilo, da je že umrl, se je vendar zopet oživel in popolnil. Kaj pa je to, da se je nastavljal za vodovod Ljubljanski posebni kojigovodja, ki posluje le s 150.000 gld., a za mestno blagajnico, katera posluje z dvema milijonama, pa nemamo kojigovodje! Pri mestni davkarji ni nobenega pravega kontrolorja, ta posel opravlja diurnist, dasi vsega spoštovanja vreden, ki ima 700 gld. plače, pa ni položil nikake kavicje. Vsaki najmanjši davčni urad, kateri ima pobirati le 50.000 gld. davka, ima davkarja in kontrolorja, pri nas pa tega ni. Taki odnosi morajo se odstraniti. Govornik je tudi odločno proti temu, da se pri magistratu nastavlja toliko diurnistov. Mestni zdravstveni svet je tudi le na papirji. In baš sedaj, ko je proglasil minister notranjih zadev, grof Taaffe, da pomrje v Ljubljani največ ljudij, 38 pro mille, da je torej Ljubljana najbolj nezdravo mesto, bil bi imel zdravstveni mestni svet nalog, dokazati, da temu ni tako, da so krive le krajne razmere, in posebno bi imel zdravstveni svet mnogo delovanja skupno z odsekom, izvoljenim za kanalizacijo.

Župan Grasselli odgovarja predgovorniku.

Gledé izdavanja rednih troškov ni treba magistratu nobenega dovoljenja od strani mestnega zastopa. Kar se tiče drugih njegovih želj, so večinoma opravljene. A žal, da ni mogoče sestaviti dnevnega reda vsaki seji že 3 do 4 dni poprej, kajti treba je čakati s poročili odsekovimi včasih do zadnje ure, ker imajo gospodje člani raznih odsekov še druga nujna opravila. A gotovo bodo razni odseki to željo v poštev jemali in potem jej bode mogoče ustreči. Odsek za reorganizacijo mestnih uradov sešel se bode takoj. Povod, sklicati mestni zdravstveni svet, pa bode sedaj, ko se bode sešel z odsekom za kanalizacijo, v prvi vrsti, da uredi to nujno vprašanje, v obče pa tudi, da se jedenkrat za vselej ovržejo popolnoma neosnovane številke, katere se priobčujejo po časnikih, kakor da bi bila Ljubljana najbolj nezdravo mesto v vsej Avstriji, kar ni nikakor res. (Ta poročila dela dr. Keesbacher, kot vrhovni zdravstveni referent, ki pa menda vedno zamolči, da je v Ljubljani jedina bolnišnica, kamor prihajajo z vse dežele tako rekoč umirat popolnoma neozdravljivi ljudje, isto tako, kakor v hiralnico. Op. por.)

Potem se preide v podrobno razpravo.

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je za zgradbo nove garnizijske cerkve v Pulji 5000 gold.

— (Državnozbornska volitev) Volitev državnega poslanca za mesto Ljubljansko in za trgovsko in obrtno zbornico namesto pokojnega dr. Poklukarja je razpisana na torek po beli nedelji, to je dne 7. aprila.

— (Z Dunaja) se javlja, da so se fevdalni veleposestniki iz Češke pridružili Hohenwartovemu klubu, ki se bode v bodoče imenoval „konservativno-autonomistična stranka“ in bode imel 78 članov. Z druge strani se zatrjuje, da so se razcepili Mladočehi in levičarji. Koliko je na tem resnice, pojasnilo se bode v kratkem.

— (Procesije na veliko soboto) vršile se bodo v nastopnem redu: Ob 3. uri popoldne pri nunah, ob polu 4. uri pri frančiškanih, ob 4. uri v stolni cerkvi, ob polu 5. uri pri sv. Petru, ob 5. uri v Trnovem, ob 6. uri pri sv. Jakobu in cerkvi usmiljenih sestra na Dunajski cesti. V nedeljo zjutraj ob 4. uri bode ustajenje v cerkvi Jezusovega srca.

— (Agitacija za občinske volitve) poganja vedno lepše izrodke. Šentjakovski župnik Rozman kliče razne ženske pred se in jim naroča, da morajo vse, kar jim dojde od magistrata, njemu prinesiti. Šentpeterski kapelan je pa včeraj bil toli predrzen in brezoziren, da je na leci vse agitatorje, ki delajo za našo stranko, proglasil za brezverce. Ali res ni nikogar, ki bi tako zlorabo leče preprečil?

— (Kalan brez konca in kraja.) V poslednji seji mestnega zbora interpeloval je odbornik Prosenec g. župana, zakaj je mestni magistrat prezentoval župnika za predmestno Trnovsko župnijo, češ, da za to ni bil kompetenten, ker ima to pravico jedino le mestni odbori, in zakaj se v obče ni oziral na „terno“, katero je predložil knezoškofjski ordinarijat. Sedaj, ko je mestni magistrat prekoračil svoje območje, ima celo vlada pravico ovrže prezentacijo. Župan Grasselli odgovoril je na interpelacijo, da nema v tej zadevi prav nobenega povoda ustaviti mestnega magistrata sklep. Patron Trnovske župnije je mestni magistrat in v tem ni mestni statut ničesar prenapredil. Ko bi bilo o tem še kaj dvoma, ne imel bi odločevati ne on kot župan, ne mestni zbor, temveč bi bilo kompetentno le sodišče. Dvomiti pa ni, da je jedino kompetenten le magistrat. To potrjuje tudi knezoškof. ordinarijat, ki v vseh dosedaj izišlih šematizmih ljubljanske škofije navaja kot patrona Trnovske predmestne fare jedino le mestni magistrat Ljubljanski, ne pa mestni zbor. Tudi je ordinarijat razpisal v svojim uradnem listu, da je razpisana Trnovskega predmestja župnija, katera je pod patronatom mestnega magistrata. Škofjski ordinarijat bode že vedel, komu pristaje patronat. Kar se tiče izbora župnika, ima vsak patron, v tem slučaju mestni magistrat, pravico izbrati si onega, katerega zmatra za najbolj sposobnega, brez ozira ali je v terni, ali pa ne. Knezoškofjski ordinarijat predložil je prošnje 7 kompetentov in pristavil, da so vsi duhovniki ljubljanske škofije in sposobni za samostalno

dušno pastirstvo. Patronu, to je mestnemu magistratu, bilo je torej popolnoma svobodno izbrati iz mej sedmerih, ki imajo vsi jednako kanoonično lastnost, kajti o tej zadevi je pravica patrona neomejena. Potrdila političnega oblastva patron v tej zadevi nikakor ne potrebuje, jedini ordinarius ljubljanske škofije imel bi pravico, zavrniti imenovanje župnika akobi se bil imenoval župnik, ki nema sposobnosti. Sposobnosti pa ordinarius pri vseh sedmerih, torej tudi pri imenovanem kompetentu ni zanikal, marveč jo vsem priznal. Mestni odbornik dr. Tavčar pravi, da se popolnoma strinja z odgovorom županovim in da je vsa zadeva s tem odgovorom formalno rešena. A v tem slučaju je dolžnost mestnega zastopa, da kaj ukrene, da vendar jedenkrat v Trnovski fari neha nezdrava agitacija za kapelana Kalana. Zatorej nasvetuje, naj mestni zastop Ljubljanski izreče, da odgovor gospoda župana glede prezentacije župnika Trnovske fare z odobravanjem vzame na znanje. Mestni odbornik Gogala nasvetuje, da se ta sklep občinskega zastopa naznani takoj častitemu škofjskemu ordinarijatu: Predloga se v sprejmeta z 18 in 17 glasovi proti štirimi. Tako je Prosenčeva interpelacija korenito pogorela, ž njo pa tudi Kalanova najnovejša in najnesrečnejša kandidatura.

— (Konfiskacija) Poslednja (6.) štev. „Miru“ zaplenilo je državno pravdnštvo zaradi uvodnega članka: „Tri ure slovenščine, — pa kako?“ Uredništvo priredilo je drugo izdajo, katero smo včeraj dobili.

— (V Ratečah na Gorenjskem) umrl je dne 23. t. m. umirovljeni župnik g. Andrej Dremelj. Porojen v oktobru 1801. l., bil je pokojnik starosta duhovnikov na Kranjskem.

— (K notici o našem rojaku g. Antonu Försterju ml.) in njegovem sijajnem uspehu v Lipsiji pri glavni oprostni skušnji, smo dobili še nekatere najnoveje časnikarske glasove, katere prijavljamo v originalu. Znani strogi, a tudi najmerodajnejši kritik g. J. W. Fritsche, piše v „Musikalisches Wochenblatt“ z dne 19. marca 1891: D-moll Clavierconcert von Rubinstein. — Herr Anton Foerster aus Laibach: Zu den Schülern, welche sich meteorartig von ihren Mitstudirenden abheben, zählt unstreitig dieser junge Mann. Mit der sicheren Hand des modernen Virtuosen und der Auffassung eines selbständigen und warm fühlenden Künstlers förderte er eine Leistung zu Tage, die die Zuhörerschaft in beispiellosem Grade electricirte und einen wohl dutzendmaligen Hervorruf des jungen Pianisten veranlasste. Ein besonderes Bravo dem Lehrer, der in stiller gewissenhafter Unterweisung dieses Talent zu diesem Siegesflug vorbereitet hatte! Dalje čitamo v „Neue Zeitschrift für Musik“: Die Krone des Abends gewann Herr Anton Foerster aus Laibach mit Rubinstein's d-moll Concert. Mit vollendeter Virtuosität überwand er die grössten Schwierigkeiten. Die Hände voller acht & zebnstimmiger Accorde warf er im schnellsten Tempo so leicht spielend dahin, wie Titanen die Felsblöcke, als sie den Himmel stürmen wollten. (J. Schuch).

— (Občni zbor čevljarske zadruga Ljubljanske) vršil se je o navzočnosti mnogih članov v magistratni dvorani. Predsednik g. Jernej Žitnik omenil je v svojem pričetnem govoru, da so bile pritožbe zadrugnega načelnštva, proti prodaji čevljarskih izdelkov po neopravičenih tukajšnjih trgovcih, zaman. Kakor prej, dobiti je tudi še danes skoro v vsaki manufakturni in klobučarski prodajalnici, raznovrstnih obuv in mnogo bode še treba napora, da se ta nedostatkost odpravi. Poskušena osnova zadruga s surovim blagom, ki naj bi interese zadrugnih članov pospeševala, ni imela zaželjenega uspeha, kajti skušnja je žal pokazala, da v Ljubljani mej čevljarskimi mojstri ni pravega zanimanja za skupne obrtne koristi in posebno za taka podjetja, kakor je zadruga zaloge surovega blaga. Dokler ni ucepljen čut obrtniške skupnosti mej zadrugnimi člani, izmed katerih naj bi vsi in vsak posebej žrtvoval vse svoje moči v povzdigo stanovske časti in v prospeh skupnih obrtnih koristij, tako dolgo se ne bode dosegel namen, kateri ima biti jedina uzvišena podlaga zadrugam. Zadruga štela je preteklo leto 80 članov. Novo vstopivših učencev zglasilo se je 23, oproščenih pa jih je bilo 15. Dva učenca bila sta nepostavno oproščena, zaradi česar je zadela dotične mojstre denarna globa. Premoženja ima zadruga 207 gld. 99 kr., torej se

je pomnožilo za 139 gld. 84 kr. Končno izreka g. predsednik Žitnik zahvalo pospešovalcem zadruga, v prvi vrsti mestnemu magistratu Ljubljanskemu in slavnj trgovski in obrtni zbornici. Zborovalci odobré predsednikovo poročilo s pohvalo. Proračun za l. 1891 in računski sklep se odobrita, letni donesek zadrugnih članov določi se na 1 gld. na leto. Sklene se potem, da se ustanovi bolnišna blagajnica za čevljarske pomočnike in učence in ustanovi popolnoma samostalna, da se odcepijo čevljarski pomočniki in učenci od okrajne bolnišne blagajnice. Pri samostalni blagajnici bodo čevljarski pomočniki uživali dosti večjo podporo, nego pri okrajni bolnišni blagajnici, kajti dobivali bodo po pet goldinarjev na teden in zdravila. Konečno se je sklenilo, da se pošlje deputacija, obstoječa iz gg. Žitnik, Vovk in Škrbine, do gosp. deželnega predsednika in deželnega odbora, naj bi vender v zmislu ministerskega ukaza in sklepa deželnega zbora, ponehalo delo za posamičnike v kaznilnicah. V odboru čevljarske zadruga so gg.: Jernej Žitnik (predsednik), Ivan Zor namestnik, odborniki gg.: Dragotin Hinterlechner, Viktor Hübnigman, Fran Ušenica, Peter Lukas, Rudolf Vrtnik, Novo izvoljeni pa so bili gg. Fran Vovk, Ferdo Tuma in Fran Kovač.

— („Obzor“ zopet obsojen.) Kakor smo ob svojem času poročali, obsojen je bil urednik „Obzorov“ g. Eranjo Pečnjak za malo časa dvakrat, jedenkrat na 2000 gld. globe in na 2 meseca v zapor, drugikrat na 2400 gld. globe in zopet na 2 meseca v zapor. Senat sodnega stola znižal je to sodbo in sicer prvo na 1000 gld. in na 1 mesec v zapor, drugo na 1200 gold. in 1 mesec v zapor. Tudi uredniku „Agrammer Tagblatt“, ki je bil obsojen na 800 gld. globe in 1 mesec v zapor, znižala se je kazen na 500 gold. globe, in na 14 dni v zapor.

— (Hrvatski vseučiliščniki v zaporu.) Intendancija hrvatskega gledališča v Zagrebu ukazala je iz goreče privrženosti do madjarstva, da se predstavlja na Zagrebškem gledališču Doczijeve madjarsko-patriotična igra „Zadnja ljubzen“. Publika je pri prvi predstavi močno demonstrovala, a ker se je potem odvzela dijakom pravica, hoditi za nižjo ceno v gledališče, demonstrovali so tudi proti temu neopravičenemu činu, vsled česar jih je bilo več obsojenih v zapor.

— (Iz Potočine.) Od nedelje, dne 22. t. m. pogreša se tukajšnji železnični praktikant Albin Čermak. Nobenega sledu ni za njim. Ugiba se to in ono, a gotovosti ni nobene.

— (Neljub obisk.) Z Vrhnike šla je 22 letna nečakinja O. obiskat svojega strijca T. v Logatec. Strijc jo je jako prijazno vsprejel, nečakinja pa o prijaznosti ni imela pravega pojma, in odnesla je strijcu tisoč goldinarjev. S tem plenom odšla je v Ljubljano. A telegraf, ta novodobni sovrag vseh umzovičev posegel je vmes. Jedva je bila v Ljubljani, že so jo prijeli, ter našli pri njej še 979 gld.

— (Darila za pospešitev sadjereje na Spodnjem Štajerskem) dobila sta učitelja g. Jože Cizelj v Lembahu pri Mariboru in g. Fran Vabič na Rušci pri Ormoži od slavne štaj. kmet. družbe — vsak po 20 gld. v srebru.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Atene 25. marca. Tukajšnji listi najsimpatičneje pozdravljajo prihod cesarice avstrijske. Kakor se zagotavlja, se je tudi cesarica jako povoljno izrazila o Atenah.

Reka 25. marca. Pod pokroviteljstvom nadvojvode Josipa delajo se priprave, da se bode že letos otvorilo novo klimatično zdravilišče v Cerkevnicu.

Carigrad 25. marca. Princ Louis Napoleon is Tiflisa semkaj došel. Vsprejel ga je poslovodja italijanski. Jutri namerava odpotovati v Rim.

Dunaj 26. marca. Cesar dopoldne po veliki četrtki navadnem ceremonijelu, umival dvanajstotici noge. Razven cesarja bili prisotni tudi nadvojvode Karol Ludovik, Ferdinand, Friderik, Evgen in Viljem.

Beligrad 26. marca. Tukajšnji trgovci predložili skupščini in regentstvu peticijo, da se odpravi nameravani držani konsumni davek, ker bi sploh trgovinske interese in davkoplačevalce preveč obremenil. Trgovski krogi se boje, da bi uvedenje konsumnega davka utegnili prouzročiti splošen moratorij. Inozemski

zastopniki so tudi protestovali proti konsum-
nemu davku, ker je proti pogodbam.

Grasse 26. marca. Angleška kraljica
semkaj došla, mesto v zastavah.

Razne vesti.

* (Cesarska pesem.) Madjarski šovinizem
cvete bujno. Najodličnejše dame zbrale so se minoli
teden pri grofici Csaky, soprogi ogerskega nauč-
nega ministra ter zbrale odbor, kateremu je naloga
razpisati darila za novo „kraljevsko himno“ namestu
sedanje, katera je baje že zastarela. V tem odboru
so razven grofica Csaky še grofica Pallavicini, škof
Fraknoi, baron Bela Liphay in bronica Beniczka. V
to svrhu poklonila sta že grof Evgen Zehy 100
cenikov, baron Liphay pa 50 cenikov. Ker je torej
plačilo precej dobro, se utegne morda vendar ogla-
siti kakšen madjarski „pesnik“.

* (Električna razsvetljava v Budim-
pešti.) Občinski svet v Budimpešti, ki res uzorno
skrbi za povzdigo in za napredek stolnega mesta,
sklepa sedaj ob upeljavi električne razsvetljave.
Električno mestno železnico so že pred dvema
letoma upeljali. Celo v Hamerfestu, najsevernejše
ležečem mestu, upeljali bodo letos električno raz-
svetljava.

* (Zračite sobe!) Znano je, da pride potom
dihanja neizmerno mnogo prahu v pljuča. John
Aikten, angleški učenjak pripoveduje, da je našel
v kubičnem centimetru zraka v Edinburgu 45.000
delkov prahu, v nekem mesteci ob morju 5000, a
visoko v gorah 500 delkov. V dvorani „Kraljev-
skega društva“ našel je pri tleh 275.001 delkov,
pod stropom pa 3.000.000 delkov prahu v enem
kubičnem centimetru. Vzlic te, tolikokrat poudar-
jane okoliščine, zračijo se tudi v nas stanovanja sila
slabo. Kaj čuda, da nastaja potem toliko bolezni!

* (Rusko stanovništvo.) Koncem leta
1889 bilo je na Ruskem, izvzemši Finlandije in
nekdanje Poljske 112.342.758 stanovnikov; tekom
leta 1888 umrlo jih je 3.335.518, rojenih je pa
bilo 5.116.996. — Bivša kraljevina Poljska imela
je 1. januarja 1890. l. 8.256.562 stanovnikov.

* (Detomor.) Hči nekega jako čislane-
ga mestnega uradnika Požunskega rodila je nezakonsko
dete ter je je vrgla v ogenj, da je zgorelo.

* (Samogoltničina smrt.) V Lillu na
Francoskem umrla je neka krošnjarica Paret, ki
je bila tako skopa in lakomna, da je smetišča pre-
brskala in se od tega, kar je ondu našla, hranila,
tako da tekom celega leta ni več porabila, nego
45 frankov. V njeni obleki našli so ušitih 800.000
frankov, katere dobi njena 16letna nečakinja, ki je
pa tako zapravljiva in lahkoživna, da usoda teh
800.000 fr. ni dvomljiva.

* (Nevesta na vojaškem naboru.) Go-
spodičina Albertina L., rojena Parižanka, zaročila
se je z nekim uradnikom. Da dobi svoj krstni list,
šla je na županstvo, a ondu se ji je povedalo, da
v krstnih knjigah ni upisana kot dekle, ampak kot
dečko Albert L. — Župan je sicer priznal, da je
to najbrž le pomota, kakor se jih je v burnem
letu 1871. primerilo več, ob jednem pa poučil go-
spodičino, da on ne sme samovoljno taga upisa popra-
viti nego le valed sodnijskega ukaza, in da se mora
sodnik prej na lastne oči prepričati, da-li je prosilka
Albert ali Albertina. Klaverno odšla je gospodičina
na svoj dom, kjer jo je čakalo novo presenečenje,
vabilo na — vojaški nabor! Mlada nevesta pripo-
znala je na to pred sodnikom svojo dolžnost, slu-
žiti domovini, a ne kot vojak, nego kot mati. Sod-
nika prepričal je ta patrijotični namen gospodičine
in izdal je ukaz, da se popravi napaka v krstni
knjigi.

Piccolijeva mokrina za želodec
je ukusno in izdatno zdravilo, ka-
tero ureja funkcije prebavnih orga-
nov. Steklenica velja 10 kr. (81-39)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Umrli so v Ljubljani:
23. marca: Anton Gregorec, delavčev sin, 1¹/₂ leta,
Pred Prilami št. 27, za božjastjo.
24. marca: Meta Pajk, pekova žena, 36 let, Du-
najska cesta št. 7, za jetiko.
V deželni bolnici:
23. marca: Anton Gregorec, kovač, 54 let, za
oslabljenjem.

CHOCOLAT MENIER

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Tuji:

25. marca.

Pri **Malléi**: Družina Wiesnitzky, Freund, Just z
Dunaja. — Faber iz Trsta. — Spitz iz Brna. — Haulček
iz Maribora. — Baximowitz iz Zagreba. — Dr. Linhart
iz Kočevja. — Sagsinger iz Rudolfovega. — Reindl iz Be-
lovara. — Grimm z družino, Zastiere iz Praga. — Dereani
iz Grada.

Pri **Sionu**: Dr. Weyr, Pollak, Klein, Henkel, Wein-
wurm z Dunaja. — Donauer iz Trsta. — Prossinagg iz
Hrastnika. — Majdič iz Kranja. — Dr. Binter iz Kam-
nika. — Dr. Sterger iz Logatec. — Blasich iz Zagreba. —
Fischer iz Grada.

Tržne cene v Ljubljani

dne 24. marca t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	6.99	Surovo maslo,	78
Ječmen,	5.20	Jajce, jedno:	2
Oves,	4.87	Mleko, liter	10
Ajda,	3.57	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	5.20	Telečje	66
Koruza,	5.20	Svinjsko	64
Krompir,	2.86	Kostrunovo	40
Leča,	10	Pišanec	65
Grah,	10	Golob	22
Fižol,	9	Seno, 100 kilo	196
Maslo,	kgr. 85	Slama,	223
Mast,	68	Drva, trda, 4 metr.	660
Špeh frišen	52	„ mehka, 4	460

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
24. marca	7. zjutraj	732.4 mm.	0.0° C	sl. vzh.	obl.	1.40 mm.
	2. popol.	733.0 mm.	1.0° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	734.1 mm.	-0.8° C	sl. svz.	obl.	snega.
25. marca	7. zjutraj	736.7 mm.	-2.2° C	sl. vzh.	d. jas.	
	2. popol.	737.4 mm.	+3.8° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	738.5 mm.	0.6° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 0.1° in 0.7°, za 4.7° in 4.4° pod
normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 23. marca 1891.

	Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	397,142,000 gld. (- 3,593,000 gld.)
Zaklad v gotovini	245,011,000 „ (+ 527,000 „)
Portfelj	133,656,000 „ (- 5,072,000 „)
Lombard	20,469,000 „ (+ 391,000 „)
Davka prosta ban- kovčna rezerva	58,653,000 „ (+ 5,628,000 „)

Dunajska borza

dne 26. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	92.65	92.40
Srebrna renta	92.70	92.40
Zlata renta	111.30	110.85
5% marena renta	101.95	101.95
Akcije narodne banke	987	985
Kreditne akcije	310.75	310.75
London	115.20	114.75
Srebro		
Napol.	9.14 1/2	9.12
C. kr. cekini	5.48	5.42
Nemške marke	56.60	56.35
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179
Ogerska zlata renta 4%		105
Ogerska papirna renta 5%		101
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi		113
Kreditne srečke	100 gld.	185
Rudolfove srečke	10	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	166
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.		218

VOZ.
Nova kočija, na pol pokrita, elegantno delana,
je na prodaj. — Vidi se lahko pri gospodu Jakobu
Razingerju, sedlarju v Ljubljani, Poljanska
cesta. (242-2)

„NARODNA TISKARNA“
VIZITNICE
v elegantnej obliki.
priporoča po nizke ceni

L. Luser-jev oblič za turiste.

Gotovo in hitro upli-
vajoče sredstvo proti
kurjim ošesom,
žuljem na pod-
platih, petah in
drugim trdim
praskom
kože.
Veliko
priznanih
pisem je na
na ogled v
glavni razpošiljalnici:
L. Schwenk-a lekarna
(471) **Melding-Dunaj.**
Pristen samo, če imata navod in
oblič varstveno znamko in podpis,
ki je tu zraven; torej naj se pazi
in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljub-
ljani J. Swoboda, U. pl.
Trnkoczy, G. Piccoli, L.
Grečel; v Rudolfovem
S. pl. Sladovič, F. Haika;
v Kamniku J. Močnik;
v Celovci A. Egger, W.
Thurwald, J. Birnbach-
er; v Brezjah A. Aich-
inger; v Trgu na Ko-
roškem C. Menner; v
Beljaku F. Scholz, Dr.
E. Kumpf; v Gorici G.
B. Pontoni; v Wolfs-
bergu A. Huth; v Kran-
ju K. Šavnik; v Rad-
goni C. E. Andrien; v
Idriji Josip Warte; v
Radovljici A. Roblek;
v Celju J. Kupferschmid.

DROBIŽ

dobiva se pri

(249)

JOS. STRITAR-j, Gersthof b. Wien.

Cena 50 kr.; 10 skupaj 4 gld.

1600

(247-1)

jabolčnih in hruševih drevesc

2—3 metra visokih, po 20 kr. komad, proda

Jakob Zupan v Brezji, P. Izlake.

20 hektolitrov dobre

slivovke

po 58 gld. hektolitev proda

Fran Prijatelj

(238-2)

v Trzinu, pošta Mokronog.

Alojzij Korsika

Glavna prodajalnica:
Tržaška cesta 10
polog c. kr. glavne to-
bačne tovarne.

Odlikovana

umetna in trgov-
ska vrtnarija
v Ljubljani.

Poddružnica:

Šelenburgove ulice 6
vis-à-vis c. kr. pošt. in
telegraf. uradu.

Podpisane se ponižno priporoča častitemu v. n. ob-
činstvu za izdelovanje **svežih šopkov in venoov za**
grobo in mrlje, s trakevi mnogovrstnih barv in baž
ter z napisi. Ima pa tudi veliko zalogo **suih venoov**
od najcenejših do najfinjših. Posebno opozarja na svojo
veliko zalogo **vrtnih in poljskih semen**, največ doma
pridelanih, ali pridobljenih iz taci krajev, da jim naše
podnebje ugaja. Omeniti mora, da mora vsak trgovec s
semeni vedeti, od kod da je seme, ker sicer ne more jam-
čiti, če je za naše kraje. Pariška in francoska semena sploh
neso za naše kraje. Podpisane more jamčiti, **da so se-**
mena njegova pristna in kaljiva.

Podpisane prevzema tudi **kinanje grobov** in
sploh vsa dela, spadajoča v stroko njegovo, ter jih izvr-
šuje **hitro, fino in po najnižji ceni.** Pri njem dobivajo
se tudi **raznovrstne rastline in ovetlice v loncih.**

Za obilno naročevanje priporoča se

z odličnim spoštovanjem

Alojzij Korsika.

(143-21)

Novo živilo
„Zea“
ima dvakrat toliko redilnih sno-
vij kot riž, je za juho, mlečne in
močnate jedi, sočvirje i. t. d. porab-
ljiva, kot najboljša in najzdravjša ter
najcenejša živila priznana in se dobi v
skoro vseh prodajalnicah za moko in
specerijsko blago.
Kuharske bukve zastoj in
franke.
Bratje Hirschfeld & Co.
c. kr. priv. tovarna za „Zea“, ječmenček in
phani grah.
Dunaj, II. (28-8)

CHOCOLAT MENIER

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

! Največja tovarna na svetu!

Vsak dan se proda: (874-12)

50.000 kilo.

Dobiva se v vseh specerijskih, delikates-
nih prodajalnicah in konditorijah.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.